

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Efter at den af Ministeriet under 15de September 1888 nedsatte Kommission angaaende Ordningen af Døvsstimmes og Aandsvagevæsenet i November f. A. havde afgivet Betænkning og Forslag til Foranstaltninger til Forsorg for aandsvage, blev der af Ministeriet under 6te Februar d. A. som Endringsforslag til 3dje Behandling af Finanslovsforslaget for 1892—93 fremsat nedenstaaende Forslag, sigtende til at afhjælpe de føleligste Mangler ved den nuværende Ordning af Aandsvagevæsenet:

I Finansaaet 1876—77 bevilgedes for første Gang et Beløb paa 10,000 Kr. til Undervisning og Forplejning af ufornuende, aandsvage Børn, hvilket Beløb i de følgende Aar stadiat forøgedes, saa at det for Finansaaet 1888—89 var vokset til i alt 90,000 Kr. Da der imidlertid uagtet denne meget betydelige Forøgelse af Kontoen til Understøttelse for aandsvage Børn vedblev at vise sig en stedse stigende Trang til ny Anstaltspladser for aandsvage Børn og til yderligere Midler til Understøttelse for aandsvage, der opholde sig i disse, i hvilken Henseende bemærkes, at der efter at Understøttelserne for 1888—89 — til Beløb 90,000 Kr. — vare uddelte, endnu i September Maaned 1888 henlaa over 200 Ansøgninger om Bidrag til aandsvages Ophold paa Abnormanstalter, af hvilke Ansøgere saa godt som alle vare fuldt kvalificerede til at modtage saadan Understøttelse, som det for en meget stor Del af Ansøgerne endog var en Belfærdssag at opnaa, fordi de aandsvage Barns Tilstedeværelse i et fattigt Hjem i mangfoldige Tilfælde bandt Moderen til Hjemmet og derved hindrede hendes Erhvervsdygtighed og forstyrrede hele Familiens Økonomi — sandt Ministeriet, at det ikke kunde undslaa sig for at træffe yderligere Foranstaltninger til Forsorg for aandsvage.

Forinden videre foretoges i denne Henseende, ansaa Ministeriet det imidlertid for nødvendigt, at det blev gjort til Genstand for sagtyndig Overvejelse, om Udviklingen af Aandsvageagen, der hidtil er foregaaet stykkevis, mer eller mindre tilfældigt og uden nogen forudlagt almindelig Plan som Retteslinje, burde fortsættes i det hidtidige Spor,

nemlig alene ved privat Foranstaltning, eller om ikke Staten selv burde overtage Omsorgen for de aandsvage ved Oprettelsen af egentlige Statsanstalter. Thi medens Ministeriet vel ikke tvivlede om, at saa vel Aandsvageanstalten paa Gl. Ballehus som de Kellerske Abnormanstalter fyldestgjorde ethvert Krav, som kan stilles til en privat Anstalt, forekom det det, efter at disse Anstalter havde faaet en saadan Størrelse, at de (i 1888) rummede henholdsvis 132 og 457 aandsvage, og efter at Staten, ved de betydelige aarlige Tilskud, den yder Anstalterne, har anerkendt, at deres Formaal i høj Grad vedrører den, at man ikke kunde tilbagevise Spørgsmaalet om Nødvendigheden af, at Staten selv overtog Driften og Ledelsen af disse Anstalter for derved at forhindre den med deres Karakter som Privatanstalter forbundne Uflækkerhed saa vel i Henseende til Anstalternes forsatte Bestaan som med Hensyn til en for Formaalets Opnaelse betryggende Ledelse.

Ministeriet nedsatte derfor i September 1888 en Kommission til at tage Spørgsmaalet om Foranstaltninger til Fremme af Omsorgen for aandsvage under Overvejelse i Forbindelse med Sagen om Foranstaltninger til Fremme af døvsstimmes Undervisning, og denne Kommission, som i 1889 afgav Betænkning og Forslag med Hensyn til døvsstimmes Undervisning, har nu i Slutningen af forrige Aar efter forinden at have indhentet statistiske Oplysninger om samtlige her i Landet værende aandsvage og derefter ladet dette Materiale bearbejde, samt efter at have ladet undersøge de bestaaende Aandsvageanstalter i de omliggende Lande ved nogle af Kommissionens Medlemmer, afgivet Betænkning og Forslag til Aandsvageagens videre Udvikling. I Kommissionen har der imidlertid ikke kunnet opnaas Enighed om, hvilke Foranstaltninger der burde tilraades Staten at træffe med Hensyn til de aandsvage. Medens saavel Majoriteten som Minoriteten ere enige om at tilraade, at der paa en del til udret Plads ved Bølle opføres en der som Skolehjem, dels som Plejehjem indrettet Anstalt for omtrent 600 aandsvage, foreslaar Majoriteten, at de Kellerske Anstalter skulle vedblive at bestaa som en selvstændig Anstalt, en Institution, som ejer sig selv,